

Projekt nr 3

z dnia 23 stycznia 2025 r.

Złożony przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ STRONIA ŚLĄSKIEGO**

z dnia 30 stycznia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji Rady Miasta Zakopane.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zmianami) w zw. z art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 870), **Rada Miejska Stronia Śląskiego, co następuje:**

§ 1. Po rozpatrzeniu petycji złożonej przez wnioskodawcę, Radę Miasta Zakopane z dnia 10 października 2024 roku w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji ustawy Prawo Ochrony Środowiska oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uznaje się, że petycja nie zasługuje na uwzględnienie.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej Stronia Śląskiego do zawiadomienia wnoszącego petycję o sposobie jej załatwienia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 10 października 2024 r. do Urzędu Miejskiego w Stroniu Śląskim, za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej, wpłynęła petycja o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji ustawy Prawo Ochrony Środowiska oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, petycja została wystosowana przez Radę Miasta Zakopane i poparta Uchwałą Nr VI/63/2024.

Celem niniejszej petycji jest zmiana przepisów w/w ustawy i rozporządzenia, w taki sposób, aby wprowadzone zostały mechanizmy, zgodnie z którymi będzie istniała możliwość weryfikacji jakości powietrza w takich miejscowościach, które sąsiadują ze sobą oraz położone są na obszarze tego samego województwa, o ile łączna liczba mieszkańców tych miejscowości jest większa niż 25 tysięcy, gdy miejscowości te położone są na terenie województwa, w których jednocześnie wskaźnik intensywności ruchu turystycznego jest wyższy niż średni dla terytorium Polski. Zmiana przepisów dotycząca przedmiotowej kwestii powinna dawać możliwość określenia dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, nie tylko dla obszarów określanych jako strefy, ale również dla poszczególnych miejscowości, które wchodzą w skład tych stref w których powinna być pobierana opłata miejscowa.

Radni Rady Miasta Zakopane proponują następujące zmiany w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz.U.2007, Nr 249, poz. 1851)

1. Proponowane brzmienie § 2 Rozporządzenia

§ 2 Za minimalne warunki klimatyczne, o których mowa w § 1 pkt 1, uznaje się zachowanie:

1) na terenie:

a) strefy, o której mowa w art.87 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz 902, z późn zm.) na obszarze której położona jest miejscowość lub

b) miejscowości, o których mowa a art. 87 ust. 2b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochorny środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz 902, z późn. zm.) - dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, określonych w przepisach o ochronie środowiska;

2) w miejscowościach dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określanych w przepisach o ochronie środowiska.

2. Proponowane zmiany w przepisach: Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz 902 z późn. zm.)

Proponowane brzmienie w art. 87 i 84a Ustawy Prawo Ochrony Środowiska, przyjmuje postać:

Art 87.

1. Oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach.

2. Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, stanowią:

1) aglomeracje

2) miasta

3) pozostały obszar województwa niewchodzący w skład aglomeracji i miast.

2a. Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, oraz ich nazwy, kody i obszary określa załącznik do ustawy.

2b. Na wniosek wójta, burmistrza, prezydenta miasta, a także związku międzygminnego lub porozumienia międzygminnego, ocenę jakości powietrza dokonuje się w miejscowościach, w których ma być pobierana opłata, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych. (Dz. U. z 1991 r, Nr 9 poz. 31 z późn. zm)

2c. Wniosek, o którym mowa w ust. 2b. Może zostać złożony indywidualnie lub wspólnie przez podmioty uprawnione, przy czym może on dotyczyć jedynie sąsiadujących ze sobą miejscowości położonych na obszarze tego samego województwa, o ile łączna liczba mieszkańców tych miejscowości jest większa niż:

1) 100 tysięcy lub

2) 25 tysięcy, gdy miejscowości te położone są na terenie województwa, w których wskaźnik intensywności ruchu turystycznego jest wyższy niż średni dla terytorium Polski.

2d. Ocenę, o której mowa w ust. 2b, dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w formie decyzji administracyjnej w terminie roku od dnia złożenia wniosku, przy czym w zakresie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu dokonuje się tego odrębnie pod kątem poziomu każdej substancji. Przepis art. 90 stosuje się odpowiednio.

2e. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 2d, miejscowości, o których mowa w ust. 2b, obejmuje się państwowym monitoringiem środowiska a także dokonywaniem oceny poziomów substancji w powietrzu, przy czym dokonuje się oceny poziomów substancji w powietrzu w tych miejscowościach oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje się klasyfikacji tych miejscowości.

Przepisy art. 88 i 89 stosuje się odpowiednio.

Art. 84a

Ileć w przepisach niniejszego działu jest mowa o:

1) aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy.

2) mieście o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy

3) miejscowościach o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy

4) miejscowościach o liczbie mieszkańców większej niż 25 tysięcy

5) miejscowościach, w której wskaźnik intensywności ruchu turystycznego według województw jest wyższy niż średni dla terytorium Polski.

- należy przez to rozumieć, że liczby te zostały ustalone zgodnie z danymi statystycznymi na koniec roku poprzedniego.

Radni Rady Miejskiej Stronia Śląskiego, członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, zapoznali się z treścią petycji wystosowanej przez Radę Miasta Zakopane, oraz obowiązującymi obecnie przepisami ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 18 grudnia 2007 r, ustawy o podatkach lokalnych i opłatach lokalnych, z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r w sprawie warunków jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, a także z najbardziej aktualnym raportem „Ocena jakości powietrza w strefach w Polsce za rok 2023”. Zbiorczy raport krajowy z rocznej oceny jakości powietrza w strefach wykonanej przez GIOŚ według zasad określonych w art. 89 ustawy - Prawo ochrony środowiska **"dostępnym"** na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Radni Rady Miejskiej Członkowie Komisji dowiedzieli się, iż, obecny podział kraju na strefy określony w załączniku do ustawy - Prawo ochrony środowiska, z uwzględnieniem definicji stref podanej w art. 87 ustawy - Poś. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje 46 strefy: Aglomeracje, Strefy - Miasta oraz Strefy - Pozostałe obszary województw niewchodzące w skład aglomeracji i miast.

W ocenie jakości powietrza za 2023 rok, przeprowadzonej w oparciu o kryteria ustanowione w celu ochrony zdrowia, uwzględniono 12 substancji: 5 zanieczyszczeń gazowych oraz 7 pyłowych. Dla wszystkich zanieczyszczeń wynikiem klasyfikacji mogła być klasa A lub C. Zgodnie z raportem „Ocena jakości powietrza w strefach w Polsce za rok 2023 r. na 46 badanych pod kątem ochrony zdrowia stref 22 znajdowały się klasie A, natomiast aż 24 znajdowały się w klasie C, tym samym zgodnie z obowiązującym prawem w żadnej z Gmin, leżącej na obszarze w/w 24 obszarów sklasyfikowanych jako C, nie można ustanowić opłat miejscowych.

Zgodnie z zasadami oceny rocznej klasę strefy dla danego zanieczyszczenia określa się na podstawie jego stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych rozważaną substancją. W rezultacie, nawet obszar przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczenia o małym zasięgu decyduje o wyniku klasyfikacji całej strefy, nawet posiadającą dużą powierzchnię. Należy zatem pamiętać, że zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia nie oznacza złej sytuacji na terenie całej strefy – a jest jedynie sygnałem, że w strefie istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza pod kątem rozważanego zanieczyszczenia.

Przeoglądając mapki zasięgu obszarów przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w raporcie „Ocena jakości powietrza w strefach w Polsce za rok 2023” widać stosunkowo często sytuację, gdy oszacowany obszar objęty przekroczeniem obejmuje bardzo niewielki fragment strefy lub miejscowości, natomiast wyniki tych pomiarów rzutują na całą strefę.

W opinii członków Komisji, obecny podział kraju na tak rozległe obszary obejmujące swoim zasięgiem, niemal całe województwa, przypisuje Gminom, odległym od siebie o setki kilometrów, o często diametralnie różnych mierzonych poziomach zanieczyszczeń powietrza - tą samą ocenę jakości powietrza, co skutecznie uniemożliwia im pobierania opłat miejscowych (na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 zw. z art. 17 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), a także zaciemnia rzeczywisty obraz czy w danej Gminie przekraczane są dopuszczalne poziomy niektórych substancji w powietrzu, określone w przepisach o Ochronie Środowiska.

Nie mniej jednak w opinii członków Komisji, parcelacja stref w których dokonuje się oceny jakości powietrza oraz proponowane brzmienie w art. 87e. o dokonywaniu oceny poziomów substancji w powietrzu odrębnie dla każdej substancji celem klasyfikacji tych miejscowości pod kątem poziomu zanieczyszczenia jedną z 12 substancji wymienionych w ustawie Prawo Ochrony Środowiska, poza umożliwieniem wprowadzenia opłaty miejscowej miejscowościom posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach, wypoczynkowych lub szkoleniowych (art. 17 ust.3 i 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) , nie wpływa na ogólną poprawę stanu powietrza w całym kraju, a co przecież jest nadrzędnym celem obowiązujących obecnie przepisów zapisanych w ustawie Prawo Ochrony Środowiska. W opinii członków Komisji, klasyfikowanie bardzo wielu gmin na poziomie wyznaczanym przez najgorzej radzącą sobie pod względem ochrony powietrza gminy, należącej do tego samego obszaru, wytwarza nie jako większą presję do działań, które muszą zostać podjęte, nie tylko przez niespełniającą minimalnych kryteriów ochrony powietrza Gminę, ale także np. przez całe województwo.

Uwypuklanie i podkreślanie problemów z dotrzymaniem standardów jakości powietrza, nawet na bardzo zawężonych obszarach, jest w opinii komisji działaniem właściwym, bo tylko w ten sposób, problemy bardzo małych społeczności, w których przecież mieszkają jacyś ludzie, stają się widoczne dla bardzo wielu, a to wymusza aktywność. W opinii członków komisji, problemu nie stanowią: obszar stref ani przyjęte kryteria oceny jakości powietrza w strefach, ale to, że wciąż występują na obszarze naszego kraju miejsca, gdzie oddychanie "zabija". Zmiana obecnie obowiązującego prawa, w sposób, umożliwiający części Gmin wprowadzenie dodatkowego podatku, jest w opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji aktem bezproduktywnym w kwestii poprawy jakości powietrza oraz stanu środowiska w Polsce.

Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że petycja nie zasługuje na uwzględnienie.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 870), sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.